

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky

Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha

Č.j.: CPPH-22000/ČJ-2010-989-KP

V Praze dne 3.3. 2011

Policie České republiky
Odbor cizinecké policie Brno
Kopečná 938/3
602 00 Brno

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

k možnosti vycestování cizince

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, po provedeném správním řízení na žádost Policie ČR, Odboru cizinecké policie Brno, 2011 ze dne 6.1. 2011 ve věci č.j. CPPH-22000/ČJ-2010-989-KP, týkající se vycestování pana Džosera Hakor Haremby nar. 1.12. 1980 vydává pro potřeby řízení o odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 2 písm. b) . zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů, závazné stanovisko, že

vzhledem k tomu, že nebyl shledán důvod znemožňující vycestování do země státního občanství podle § 179 zákona o pobytu cizinců, vycestování pana Džosera Hakor Haremby, nar.1.12.1980, místo hlášeného pobytu Hurgada, ul.Hatšepsut č. 12, Egypt, t.č. bytem Brno, Karlova 5, ČR

j e m o ž n é

Odůvodnění

Výše jmenovaný účastník řízení o správním vyhoštění mimo jiné uvedl v protokolu o ústním jednání, že do České republiky (dále jen ČR) přicestoval v roce 2010 se svou manželkou (českou státní občankou) a nadále tady setrval na krátkodobé vízum (vízový kodex). Toto vízum mu bylo v prosinci 2010 zrušeno. Účastník řízení tvrdil, že v případě návratu do vlasti mu hrozí nebezpečí, protože je členem strany Muslim Brotherhood, která je v opozici. Stávající režim je v minulosti utlačoval jako nechtěnou stranu. Kvůli svému působení byl i vězněn, o vydání zatykače na svou osobu si není vědom. Účastník se bojí, že by jeho předchozí působení mělo vliv na jeho přijetí ve vlasti. Podle něj vláda potlačuje opozici. S rodiči se účastník řízení nesetkal od svého odjezdu ze země.

Dle § 179 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců není vycestování cizince možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skuteční nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle odstavce 2 tohoto ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

Správní orgán rozhodující ve věci hodnotil, zda v případě výše jmenovaného existuje důvod pro shledání nemožnosti vycestování ve smyslu § 179 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců v platném znění. Sdělení výše jmenovaného posuzoval správní orgán na pozadí informací o politické a ekonomické situaci a o stavu dodržování lidských práv v Egyptě, které jsou mu známy z úřední činnosti.

I když situace ohledně lidských práv v Egyptě není ideální, patří Egypt k těm zemím, které přijaly opatření zaručující ochranu lidských práv a svobod. Od roku 2005 dochází k omezení používání ustanovení „stavu ohrožení“, ve které se země nachází téměř bez přestávky od roku 1967. Znovu byl tento stav vyhlášen po atentátu na bývalého prezidenta Anwar al Sadata v roce 1981. Jeho účinnost byla znovu prodloužena v květnu 2010, ale s prohlášením použitelnosti omezení na případy terorismu a boje proti drogovým gangům, některé omezení byly úplně vypuštěny. Nová politická situace (březen 2011) přislubuje ještě progresivnější proces budování záruk lidských práv. Ze situace je zřejmé je Egypt prochází procesem uvolňování a demokratizace. Minulá vláda, propustila několik stovek zadržených, kteří byli zadrženi na základě zákona o stavu ohrožení, včetně zastávce Beduinských práv Mus ad Abula Fagra a bloggera Hany Nazeera. V zemi běžně probíhají svobodné volby, které jsou v souladu se standardními postupy (např. volby v říjnu 2010).

V průběhu ledna až února 2011 probíhaly v zemi, především v Káhiře, demonstrace za odchod vládní garnitury v čele s prezidentem Mubarakem. Tyto demonstrace vedly k odchodu prezidenta (11. února rezignoval na svou funkci a opustil Káhiru) a výměně členů vlády. Byla suspendována egyptská ústava, rozpuštěn parlament, výjimečný stav nadále trvá. Armádní představitelé v polovině února ustanovili komisi pro revizi ústavy. Dle vyjádření nového premiéra Ahmeda Šarífa se budou noví představitelé snažit vyplnit všechny jejich demokratické požadavky. V březnu (přesněji 19. března 2011) je naplánováno ústavní referendum o demokratických ústavních změnách a především o demokratické podobě prezidentských voleb. Nové parlamentní volby jsou naplánovány na červen 2011. K etablování nové vlády byli přizváni i opoziční představitelé. Menší demonstrace přetrvávají, nicméně jsou nenásilného charakteru. Strana Muslim Brotherhood, ke které se účastník řízení hlásí jako člen, ohlásila, že jakmile to bude možné, požádá o registraci jako regulérní politická strana. Lze tedy očekávat, že nebudou mít členové této vznikající strany do budoucna žádné problémy.

Po posouzení výpovědi jmenovaného na pozadí informačních zdrojů známých správnímu orgánu z jeho úřední činnosti, tak nebyl shledán žádný z důvodů znemožňujících podle § 179 zákona o pobytu cizinců vycestování uvedeného cizince do země jeho státního občanství. Podle názoru správního orgánu nelze vyjádřené obavy členství v politické straně, která se bude registrovat a pravděpodobně bude dále působit jako regulérní strana a publikace článků

v tisku zařadit pod výčet rozhodných skutečností podle § 179 zákona o pobytu cizinců. Jako neodůvodněnou hodnotí správní orgán též obavu ze zatčení, které v minulosti souviselo s členstvím v zanedlouho již regulérní straně. Pravděpodobnost zatčení z tohoto důvodu v budoucnu je podle dostupných informačních zdrojů nízká, tudíž nebylo prokázáno, že dotyčnému hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy.

V průběhu řízení správní orgán rovněž posuzoval, zda vyhoštěním nebude porušeno právo na nerušený rodinný a soukromý život (čl 8 Úmluvy o ochraně lidských práv) – s ohledem na skutečnost, že v ČR žije jeho manželka, se kterou se vidají jen zřídka, protože manželka, státní občanka ČR, často cestuje za prací do ciziny. On sám je v ČR pouze několik měsíců, nemá zde stálou práci, kromě své manželky tady nemá žádné přátele. Nemluví česky. V Egyptě žijí oba jeho rodiče, se kterými se účastník řízení sice nestýká, ale nejsou mezi nimi žádné problémy. Intenzita jeho vazeb na Českou republiku není velká. Manželce a dosud nenarozenému dítěti účastníka řízení nebrání v realizaci společného rodinného života v Egyptě žádná významnější překážka. Ačkoliv zdravotní péče není na takové úrovni jako v České republice, postupně se zlepšuje, v roce 2009 byla uzákoněna právní úprava zaručující vyšší úroveň ochrany pacientům umístěných v střediscích pro duševně nemocné pacienty. Duševně nemocné osoby dokonce měly právo používat zdarma vládní autobusy, požívají zvláštní příspěvky na produkty do domácnosti, nebo na protézy. Po posouzení výpovědi jmenovaných na pozadí dostupných informačních zdrojů pak správní orgán dospěl k názoru, že s ohledem na všechny okolnosti případu, zejména s ohledem na materiální soběstačnost jmenovaného cizince, nelze jeho rodinné vazby na ČR označit za natolik pevné, aby na ně bylo možné vztáhnout článek 8, odstavec druhý, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Úmluva v článku 8 (právo na respektování soukromého a rodinného života) stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Správní orgán konstatuje, že dotyčný vědomě porušil právní předpisy o pobytu cizinců, tím že se prokazoval pozměněným cestovním dokladem a pobýval na území nelegálně, tudíž je možné v tomto případě do jeho práva na soukromý a rodinný život zasahovat. Správní orgán proto neshledal porušení právních závazků ČR vyhoštěním účastníka řízení do jeho země původu.

Při posuzování možnosti vycestování správní orgán vycházel z dostupných informací o zemi původu, především :

- Human Rights Report 2011 – informace vztahující se k Egyptu str. 517 a násl. dostupné z <http://www.hrw.org/en/world-report-2011>
- ENP Country Progress Report 2009 – Egypt – dostupné na http://ec.europa.eu/delegations/egypt/documents/eu_egypt/enp_memo_2010_en.pdf
- Profile of a country - Egypt – US Department of State – dostupné na <http://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/5309.htm>
- Egypt: background and US relations - dostupné na <http://fpc.state.gov/documents/organization/156525.pdf>
- 2009 Human Rights Report: Egypt dostupné na <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/nea/136067.htm>
- National report submitted in accordance with paragraph 15 (a) of the annex to Human Rights Council resolution 5/1*Egypt dostupné na

http://lib.ohchr.org/HRBodies/UPR/Documents/Session7/EG/A_HRC_WG6_7_EGY_1_E.pdf

- Constitutionnet dostupné na www.constitutionnet.org
- Amnesty International – Pět minut pro lidská práva, č. 1-2, únor 2011. European Forum for Democracy and Solidarity – Zpráva o Egyptu www.europeanforum.net
New York Times - Muslim Brotherhood in Egypt to Be Political Party, 15. 2. 2011, http://www.nytimes.com/2011/02/16/world/middleeast/16brotherhood.html?_r=1&partner=rss&emc=rss

Správní orgán tak konstatuje, že vycestování výše jmenovaného do země jeho státního občanství **je možné**.

Ředitel OAMP
